

Ret. Vi have givet dem Stadesløsholdelse for Kosten efter Gjennemsnittet af Torvepriserne, efter den Indkjøbspris, vi havde den for. Videre turde vi ikke gaa uden aabenbart at skade Statskassen, og vi kunde ikke ubetinget give dem i Kostpenge, hvad Indkjøbet havde kostet Marinen, fordi det derved kunde skee, at de da med Fordeel under synkende Priser kunde tage Penge, fordi de da kunde kjøbe mere Kost derfor, og det vilde da naturligvis vække Misnoie hos dem, som havde taget Kosten in natura, naar de saae, at de, som havde taget Penge, havde vundet derved. Ved meget faldende Priser kan der nemlig opstaae en temmelig stor Forskjel, saaledes som Tilfældet har været i dette Aar, hvor der er opstaaet en Forskjel af henimod 5 Rbd., saaledes som angivet af Comiteen. Jeg vil opgive som Exempel en Artikel, som jeg troer er den, der er falden meest i den Tid, nemlig Fless. Jeg erindrer, at i Begyndelsen af Aaret 1848 blev det betalt med 75 Rbd. Skpd., medens Prisen nu kun er 60 Rbd. Skpd. Ud paa Sommeren iflor blev det nødvendigt at gjøre yderligere Anskaffelser, som vi gjorde paa eengang, fordi Priserne vare faldne endnu mere og saameget, at man antog, at man ikke kunde faae det billigere senere.

Hadde vi nu dengang betalt Kostpenge for denne Artikel efter de tidligere Priser, vilde de Bedkommende derved kunne have lucreret betydeligt. Det er ingenlunde vor Hensigt ved Naturalforpleiningen at ville drive noget som helst Lotterispil ved Stigen eller Falden af Prisen; vi ønske kun, at fjerne enhver Misbillid fra Mandskabets Side, og forhindre, at de skulle troe, at man paa nogen Maade vilde forholde dem deres Ret, eller at man vilde udelukke Noget, som kunde være i deres velforstaaede Interesse. I min Interesse maa det naturligvis altid være, at Folkene ere tilfredse og have det saa godt som muligt, men paa den anden Side er jeg ogsaa Statskassen ansvarlig. Det er denne Regel, som bestandigt har været fulgt, og som jeg ikke troer bør forandres.

Endvidere hedder det under Nr. 20: „Det anbefales til Overtøelse, om ikke hele det med Proviantgaarden forbundne System bør affas-

fes eller i ethvert Tilfælde underkastes betydelige Indskrænkninger.“

Det vil upaatvivselt, hvad dette angaaer, være meget bekvemmere for Administrationen, at den reent kunde være fri for den hele Kostanskaffelse og Kostubdeling, og istedetfor give Penge. Men af de Grunde, som jeg allerede har fremhævet, troer jeg, at deri ikke lettelig kan foregaae Forandring, ligesom jeg ogsaa veed med Bestemthed, at Mandskabet i det Hele foretrækker den nuværende Forpleining. Det gjør det i den Grad, at, da jeg for 1½ Aar siden spurgte endee af det, om de ikke heller ønskede Brød istedetfor Rug, da jeg var istand til fra det militaire Bageri at skaffe dem godt Brød og i større Quantum, end det ellers kunde antages, at de vilde erholde det, saa var der slet Ingen, som ønskede det.

Men dette er ikke den eneste Grund, hvorfor jeg troer, at man ikke bør affasse det nuværende System, men ogsaa Hensynet til Søudrustningerne taler derfor, thi, naar der indtræde Forhold, der kræve pludselige og hurtige Forsyninger, saa er det en meget stor Fordeel at have en Proviantgaard med Proviant. Dette viste sig klart i 1848, hvor Begivenhederne kom saa pludselig paa, at man virkelig den Gang vilde have været i Forlegenhed med Forsyningen, endogsaa af de første Skibe, som gik ud, naar det nuværende System ikke havde bestaaet. Det har ogsaa i 1847 vist sig gavnligt, at der var et betydeligt Kornforraad, og et større Forraad af Proviant. Jeg troer derfor, at Systemet i det Hele taget er godt. Endvidere tør jeg forstikke Thinget, at Administrationen, om den end skulde have været i en tidligere Tid behæftet med Usuldkommenheder, virkelig nu er overmaade god, ja, jeg gjør mig en Fornøielse af at kunne fremhæve her, at det har været mig overraskende, at saa mange Skibe have kunnet være udrustede og provianterede mange Gange endog suldkomment i saa Tider, paa saadan Maade, at der ikke kunde føres nogen som helst grundet Klage over Provianten, da den, som var medgivet Skibene, altid befandtes god. Administrationen lader i dette Dieblit Intet tilbage i saa Henseende at ønske, og jeg troer derfor,